

ÁLLATVÉDELEM

Az Országos Állatvédő Egyesület tagjai és a Magyarországi Állatvédő Egyesületek Szövetségébe tartozó egyesületek tagjai külön előfizetés nélkül, tagdíjuk fejében kapják

AZ „ORSZÁGOS ÁLLATVÉDŐ EGYESÜLET“ ÉS A „MAGYARORSZÁGI
≡ ÁLLATVÉDŐ EGYESÜLETEK SZÖVETSÉGÉ“-NEK KÖZLÖNYE ≡
BUDAPEST IX., ERNŐ-UTCA 11–13. Telefon: József 6–70

Ezen lap közleményeinek utánnyomását nemcsak szívesen megengedjük, hanem tisztelettel kérjük is
Megjelenik egyszer havonként
Előfizetési ára 1 évre 2 korona

† Gróf Andrassy Dénes,

a nemeslelkű főúr, február hó 26-án 78 éves korában Palermóban elhunyt.

Néhai nejevel, Andrassy Franciska grófnővel együtt a fenkölt lelkületű emberek legjobbjai gyanánt tisztelte mindkettőjüket lehet mondani az egész ország, melynek népe, jótékony és kulturális intézményei iránt a legmelegebb rokonszenvet, a legnagyobb áldozatkészséget tanúsítottak egész életükön át.

Az emberszeretet, előkelő gondolkodás, gyöngédségig menő tapintat vezérelte őket számtalan jótékonyasági intézkedéseikben.

Az Országos Állatvédő Egyesület, melynek éveken át jótevői voltak, táviratban és írásban adott kifejezést nemeslelkű pártfogójának, Andrassy Dénes grófnak elhunyt felett való mélyen érzett részvételnek.

A temetésen az egyesület képviselőjében Koncs Sándor tanár jelent meg, és az egyesület koszorúját a ravatalra helyezte.

Andrassy grófnak és nejeének nevei az egyesület székházán alkalmazott márványtáblán vannak megörökítve, de mi mindnyájan hálás kegyelettel őrizzük meg emléküket szívünkben is.

Áldás poraira!

A fenyves rigó.

A fenyves rigónak a törvényileg védett hasznos madarak sorába leendő felvétele érdekében az Országos Állatvédő Egyesület a földművelésügyi miniszter úrhoz a következő kérelmet intézte:

1352/1912. Nagyméltóságú Gróf Miniszter Úr!

Olaszország dacára a madárvédelem érdekében évtizedek óta nemzetközileg is folyt tárgyalásoknak és határozatoknak, mindeddig nem tett komoly lépést abban az irányban, hogy az ottani nagymérvű és az egész kontinens madárvédelmi érdekeit hátrányosan érintő madárüldözést megszüntesse vagy akár csak csökkentse.

Madárvédelmünknek ezt az állandó veszedelmét nem tekintjük közömbösen és Nagyméltóságod jóváhagyásának reményében újabb lépések érdekében felterjesztéssel szándékozunk Nagyméltóságod elé járulni.

Ezuttal azonban ami saját madárvédelmünk intézkedéseinek tökéletesbítése céljából bátorkodunk Nagyméltóságodhoz fordulni azért, hogy madárvédelmünk ellen semmi oldalról sem törlethessék észrevétel vagy gáncs.

Nevezetesen bátorkodunk szövé tenni a fenyves rigó ügyét, mely mindeddig a törvényesen védett madarak sorából hiányzik.

Országunk kiváló és a külföld által is elismert tekintélye, Herman Ottó által irt, a „Madarak hasznáról és káráról“ szóló munka feltétlen hasznos, madaraknak jellemzi az összes rigóféléket és csak az időtől várja, hogy az az egy fajta, mely eddig vadászati szempontból és érdekből védelemben nem részesült, t. i. a fenyves rigó (*tardus pilaris* L.) a törvényes védelemben részesülő madarak közé felvétessek.

A fenyves rigó érdekében szót emel az ország másik, szintén tekintélyes ornithologusa Chernel István, egyesületünk alelnöke, aki utal arra, hogy addig míg a fenyves rigó nálunk szabadon vadászható, az északibb államok, így Norvégia hasonló szemrehányással illetnek bennünket, mint mi az olaszokat.

A vadászat szempontjából a törvényes védelem alól kihagyott hasznos madarak érdekében és így a fenyves rigó érdekében is, Schweder Brunó, Ausztria képviselője emelt szót egy érdekes előadásban az 1910-dik évben Berlinben tartott V. nemzetközi ornithologiai

kongresszuson, melynek révén határozati javaslatokat tett arra nézve, hogy ez idő szerint még a vadászat tárgyát képező madarak ügye rendeztessék, mely javaslatokat egyhangulag elfogadták.

De nemcsak kiváló ornithologusok véleményei szólnak a fenyves rigó megvédése érdekében, de a gyakorlatból vett érvvel is támogathatjuk a fenyves rigó megvédését, amennyiben a német birodalom, mely pedig több irányban a mi madárvédelmi intézkedéseink mögött maradt, a fenyves rigót a védett madarak sorába felvette, dacára annak, hogy Németországban a fenyves madár fogását, lehet mondani, szakszerű tökélyvel üzték és az nemcsak mint sport, de mint kereseti forrás is igen jelentékeny szerepet vitt és lehet mondani századok óta meggyökeresedett gyakorlatot képezett.

Az előadottak után bátrak vagyunk Nagyméltóságodhoz a megállást nem tűrő haladás érdekében, azzal a tiszteletteljes kéréssel járulni, hogy a törvényesen védett madarak sorába a fenyves rigót (turdus pilaris L.) pótlólag felvenni kegyeskedjék. Mély tisztelettel maradunk Budapest, 1912. szeptember 30-án stb.

*

A földmivélsügyi miniszter úr az egyesület felterjesztésére a következőkben válaszolt:

112847 XI—3. 1912. Múlt évi október hó 1-én 1352. szám alatt kelt felterjesztésére értesítem az egyesületet, hogy a fenyves rigónak a törvényesen védett madarak sorába való felvételét a magam részéről is kívánatosnak tartom s evégből elrendelem, hogy javaslatom 1883. évi XX. tc. revíziójához gyűjtött többi tárgyalási anyag kapcsán annak idejében leendő felhasználás végett nyilvántartassék. Budapest, 1913. február hó 11-én.

Állatvédelem a német katonai lovakra vonatkozó szabályzatban.

A németországi szakfolyóiratok híradása szerint az 1912-dik évi május 18-ikán kiadott új szabályzatban a következő humánus határozatok foglaltatnak.

A 82-dik § értelmében a századparancsnok balesetnek áldozatul esett lovat utólagos jelentéstétel mellett azonnal kivégeztet, hogy szenvedéseit megrövidítse.

A 83. § szerint a kimustrált vagy kiselejtezett lovak, ha munkára egyáltalában nem alkalmasak, el nem adhatók, hanem kivégzendők.

E végre a 90. § értelmében az elárverezésre szánt kiselejtezett lovakat az árverést megelőző napon az állatorvos megvizsgálja és írásbeli jelentést tesz.

Ugyanezen paragrafus értelmében a tényleg eladásra kerülő munkaképes lovak csak teljesen jó kondícióban és megfelelő vasalással ellátva bocsáthatók az árverésre.

A 91. és 94. §-ok arról szólnak, hogy az árverések lehetőleg oly helyeken tartandók, hol a lóhúsfogyasztás nagyobb arányú.

A 98. § szigorúan kötelességévé teszi a katonai hatóságoknak, hogy őrkdjenek a felett, hogy a vágóhidra szánt vagy kivégzendő lovak semmi szín alatt sem kerüljenek olyan kezébe, akik a lovakat továbbra is munkára alkalmazzák. Ily értelmű megállapodások a lóhúsmészárosokkal kötött egyezményekben is helyet kell, hogy foglaljanak,

Egyesületi és szövetségi hírek.

Az O. Á. V. E. köréből.

Állatkinzások megtorlása. Egy állatbarát feljelentésére panaszt tett az O. Á. V. E. a ráhói főszolgabírónál, hogy egy körösmeezei lakos állatait kinozza. A főszolgabíró közlése szerint az ügyet megvizsgálta a panaszt alaposnak találta és az állatkinzót elmarasztalta (248/1913) — Egy igen tekintélyes alföldi városban, melyet megnevezni nem kívánunk, egy felháborító állatkinzási esetben az O. Á. V. E. intézkedést kért a rendőrkapitánytól. Többszöri szorgalmazás eredménytelen lévén, az O. Á. V. E. a polgármesterhez fordult, akinek útján az O. Á. V. E. tudomást nyert az ítéletről. Mivel ez az állatkinzás brutálításához mérten túl enyhe volt, az O. Á. V. E. a polgármesterhez megkeresést intézett oly értelemben, hatna oda, hogy az állatkinzások jövőre megfelelőbb megtorlásban részesíttessenek. Az O. Á. V. E. erről a lépésről a földmivélsügyi miniszter úrhoz is jelentést tett. — Egy magán panasz alapján értesült az O. Á. V. E. arról, hogy két verbászi lakos lovait hiányosan táplálja és kinozza. A kulai főszolgabíró az O. Á. V. E. által hozzá intézett megkeresés folytán az egyik vádlottat pénzbírságban elmarasztalta, a másikat bizonyítékok híján felmenteni volt kénytelen. (239/1913.) — Az aradi rendőri büntetőbíró az O. Á. V. E.-hez érkezett értesítés szerint lapunk előbbi számában említett kocsi lókinzásért jogerősen elmarasztalta (298/1913.) — Az O. Á. V. E. a Makói Hirlapból értesülvén arról, hogy Sz. S. lován felháborító kinzást követett el, Makó város rendőrkapitányához fordult azzal a megkereséssel, hogy a megindított eljárás eredményét közölje. A beérkezett értesítés szerint a kihágást elkövetőt a rendőrkapitány elmarasztalta. (311/1913.)

Madárüldözés Munkácson. A Munkács c. lap szerint városszerte madárüldözés folyik. Az O. Á. V. E. erről tudomást nyervén, a rendőrkapitányhoz megkeresést intézett, hogy a panaszokat vizsgálat tárgyává tegye és intézkedését közölje. Az O. Á. V. E. e lépésről a földmivélsügyi miniszter úrhoz jelentést tett és a hegyvidéki kirendeltséget is értesítette. (273/1913.) — A rendőrkapitánynak február hó 28-án kelt jelentése szerint a panaszok túlzottak, mindamellett az ott rendőri szolgálatot teljesítő csendőrség figyelmét felhívta a madárüldözőkre (342/1913.)

Állatkinzás Pécsen. A pécsi lapok szerint előfordult állatkinzásról az O. Á. V. E. tudomást nyervén, a

rendőrkapitányt megkereste, hogy a nevezett lap szerint már megindított eljárás eredményét közölni sziveskedjék. (276/1913.)

Székesfővárosi hidak felszórása. Az O. Á. V. E.-t figyelmeztették arra, hogy Berlinben a hidakon homokkal telt ládák vannak alkalmazva, melyekből a kocsisok is meríthetnek, ha lovaik lábai elé homokot kívánnak szórni. Az O. Á. V. E. az állami hidak igazgatóságának figyelmébe ajánlotta az ügyet, mely alkalommal az igazgatóság válaszában kifejtette, hogy a kocsitorlódást, balesetet legtöbb esetben nem az okozta, hogy az esetleg síkossá vált úttestburkolat a kellő időben és gyorsasággal homokkal fel nem hintetett — hanem a tapasztalat azt bizonyítja, hogy inkább a járművek túlterhelése, a lovak patkolásának silánysága és a fegyelmetlen kocsisok önkénykedése következtében származnak kocsitorlódások, forgalmi akadályok, balesetek és az állatok napirenden levő megkínzása. (237/1913.)

Rókanak mérgezéssel való üldözése ellen tüzetesen indokolt felszólalást küldött be az O. Á. V. E.-hez Ehlers Hektor kisszebeni földbirtokos a Sáros vm. Á. V. E. buzgó tagja, mely felszólalásban kiemeli a mérgezésnek kegyetlen és más állatokra is esetleg káros voltát. Az O. Á. V. E. a felszólalásról jelentést tett a földművelésügyi miniszter úrhoz és az Országos Magyar Vadászati Védegyesületnek is megküldötte a felszólalást. (1913.)

A vidéki egyesületek tagdíjainak beszédése tárgyában az O. Á. V. E. a szövetséges egyesületekhez egy tüzetesen indokolt kérelmet intézett, melyben kiemelte, hogy az egyesületi közlöny előfizetési díjainak egyes esetekben tapasztalt késedelmes beküldése abban a körülményben leli magyarázatát, hogy a szövetséges egyesületek egyrésze a tagdíjak beszédését nem a kellő eréllyel szorgalmazza. Az O. Á. V. E. nemcsak a szövetségi közlöny előfizetési díjainak lerovása, hanem még inkább a szövetséges egyesületek eredményei és állandó működése és prosperálása érdekében azt kéri, hogy az egyesületek a tagok díjait az év elején igyekezzenek beszédni.

Új tagok. Alapító: Oetl Béla, vasöntő és gépgyár tulajdonos. Rendes tagok: Hets Béla, alezredes, hadbíró, kabai Tany József, okl. táncz- és illemtanár, Földes Ignác, könyvkötő mester, Kovács Sándor György, hírlapíró, Votzke Jenő, Jaszencsák János főgimn. tanuló, szorkolai Sággy Gyula, bankhivatalnok, özv. Androvich Adolfné, Deutsch Ignác, hivatalnok, Kohn Dávid, kereskedelmi utazó, Szommer Károly, tanár.

Ajándékok: Bezerédj Viktorné 10 kor. Állatvédőház céljára: dr. Mariska István 12 kor., özv. Treszler Károlyné 10 korona.

Az Országos Ifjúsági Madárvédő Ligába belépett m. é. december és f. é. január és február hónapokban 2375 tag.

A szövetséges egyesületek köréből.

A „Szeged és vidéke állatvédő egyesület“ március hó 2-án tartotta meg — nagy és előkelő közönség jelenlétében — rendes évi közgyűlését a városháza bizottsági termében.

A közgyűlést *Orkonyi Ede* dr. az egyesület nagybuzgalmú elnöke magas szárnyalású megnyitóval nyitotta meg, mely után *Lantos Béla* titkár terjesztette elő jelentését, melyből a következőket közöljük: Titkári jelentés magas lendületű és melegségtől áthatott szavakban emlékezik meg raggambi *Fluck Ferenc*, az egyesület volt elnökének elhunytáról és elvülhetlen érdemeiről, mely megemlékezés mély hatást gyakorolt a közgyűlésen megjelentekre,

„Először kiemelem azon működést, amelyből országos mozgalom indult meg. Egyesületünk felírt a földművelésügyi miniszteriumhoz a szemellenző eltörlése végett; a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz művészi kivitelű, állatvédelmi faliképek iskolai alkalmazása érdekében. Megtette a szükséges lépéseket arra, hogy a halakat árusítás közepette ne kínozzák, hogy a galambokat ne lépezzék.

Egyesületünk a már megalakított madárvédő-ifjúsági Ligát új tagokkal folyton erősítette, úgyannyira, hogy ennek a messzekiható Ligának 7500 tagja van. Gondoskodott arról, hogy a kiválóan szerkesztett s igen hasznos „Gyermeknaptár“ minél szélesebb körben terjedjen el, ami sikerült is, mert e naptárból a tanulóknak között 3500 db. osztott szét. A madarak gondozására, táplálására nagyszámú fészkelők és madár-étezők állítottak fel.

Munkásságunk oda is irányult, hogy a tanulóifjúsággal megkedveltessük az állat- és madárvédelmet; erre jó és célravezető eszköznek találtuk azon tanyai tanulók jutalmazását, akik a madárvédelemben kitűntették magukat, továbbá azt, hogy a középiskolák tanulóit megbíztuk a madárétezők ellenőrzésével, felügyeletével.

Egyesületünk — tehetségéhez képest — pénzbeli jutalomban részesíti azokat, akik működési körünkben segítségünkre vannak; így a mai közgyűlésünkön is többen részesülnek pénzbeli jutalmazásban olyanok, akik igyekeznek az állatok kínzását megakadályozni.

Hálával kell megemlékeznem az országos állatvédő egyesület vezetőségéről, amiért egyesületünket — törekvéseinkben — oly hathatósan támogatta. Hálával emlékezem meg e város törvényhatóságáról, polgármesteréről, főkapitányáról és főkapitány helyetteséről, *Back Bernátról*, *Hoffmann* és *Mährer* gőzmalomtulajdonosokról és *Ottovay Károlyról*, akik humánus céljaink elérésében mindenkor tevékenyen segítették egyesületünket. A jelentés végszavaiból idézzük a következőket:

„Egyesületünk halad tovább öntudatos útján; dolgozik és munkálkodik olyan önzetlenséggel, szeretettel és kitartással, amilyen mértékben csak dolgozhat oly egyesület, amelynek minden egyes tagja nemes gondolkodással, humánus cselekedettel segíti előbbre vinni egyesületünk gyönyörű szép törekvéseit! A mag el van hintve, a föld meg van munkálva; csak segítők-

társakra van szükségünk, hogy munkásságunk teljességével és tökéletességével a bő áldást biztosíthassuk. Erre a munkára hívom én egyesületünknek, városunknak minden nemesen érző tagját melegséggel, szeretettel!

A titkári jelentés tudomásvétele után *Kövessy József* pénztárnok terjesztette elő jelentését, amely szerint az egyesületnek készpénze: 1183 K. 95 fillér.

A közgyűlés az országos szövetségbe képviselőül *Lantos Bélát* és *Piukovits Ödönt* választotta meg.

Orkonyi Ede dr. elnök buzdító beszéde mellett a közgyűlés *Mészáros Sándor*, *Kazi Menyhárt*, *Gora Antal* rendőröket és *Jámbor József* közlisztasági-telepi munkást egy-egy tíz koronás arannyal jutalmazta,

Lantos Béla titkár meleghangú előterjesztésére a közgyűlés elhatározta, hogy az egyesület első elnökének, *Fluck Ferencnek* emlékére, *Fluck Ferenc* nevén alapítványt tesz és pedig 500 K-ást, mely alapítvány kamataiból rendőröket jutalmaznak.

Székelly Vilmos dr. ügyész indítványára a közgyűlés nagy lelkesedéssel védnökké választotta *begavári Back Bernátot*, aki az egyesületet humanus céljainak elérésében kezdetől fogva támogatta.

A választás a következőképpen ejtetett meg: Jegyző: *Hertelendy Jenő*, pénztárnok *Szabó Kálmán*. Választmányi tagok: *Barcsay Károlyné*, *Bakonyi Ármin*, *Füzesy Mártonné*, *Galler Kristóf*, *Gerhauser József*, *Kiss Arnold*, *Kiss Ferenc*, *Krutsay Gyuláné*, *Klúg Péter*, *Horváth Lajosné*, *Lantos Béláné*, *Landeszberg Jenő* dr., *Nemeskay István*, *Nagy Ferenc*, *Nyilassy Pál*, *Perjessy Mihály* dr., *Piukovits Ödön*, *Rosenberg Nándor*, *Rohony Géza*, *Rohony Béla*, dr. *Simkó Elemérné*, *Sevity Lázár*, *Schiller Károlyné*, *Székelly Gáborné*, *Szarvady Lajosné*, *Tóth Sándor*, *Védes János*, *Wimmer Fülöp*, *Wréde Vilmosné*, *Wréde Vilmos*. Választmányi pótagok: *Hoffer Márk*, *Nyári Ferenc*, *Raffner Dezső*, *Sándor János*, *Zsiros Lajos*, *Zóter Ferenc*. Számvizsgáló bizottság: elnök: *Bakonyi Ármin*, tagjai: *Klúg Péter* és *Várnay Dezső*.

A közgyűlés elnök záró-beszédével ért véget.

Resica és Vidéke Állatvédő Egyesület választmányának 1913. évi február hó 22-én tartott üléséből közöljük a következőket:

Jelen voltak *Tietz József* elnökle alatt: *J. Gontza Miklós* titkár, *Kunz Albert* pénztáros, *Sajó György*, *Neda Ávrám*, *Kajetán György*, *Várhelyi Sándor*, *Brodnyanszky János*, *Kubán Endre*, *Bonka János*, *Stefán János* választmányi tagok.

Tietz József alelnök, megnyitójában meleg szavakkal üdvözli a szép számban megjelent tagokat. Bejelenti, hogy *Pálya Mátyás* elnök úr gyöngékedése folytán akadályozva van a megjelenésben. Kéri a választmány tagjait, hogy a kezdetben megnyilvánult önzetlen lelkesedéssel, kitartással és csüggedést nem ismerő állhatatossággal tovább működjenek. A jegyzőkönyv hitelesítésére felkéri *Sajó György* és *Brodnyanszky János* urakat.

A titkári jelentésből:

1911. dec. havában 120 Gyermeknaptárt osztottunk ki a helybeli iskolák szegény tanulóit közt karácsonyi ajándékkul.

1912. márc. 13-án leérkeztek az alapszabályok a földművelésügyi miniszter úrtól (109031/1911.sz. nov. 2.) jóváhagyási záradékkal ellátva. A választmány elhatározza, hogy az egyesület alapszabályai német és román nyelvű fordítás melléklésével kinyomattassanak.

Szept. 2-án kérvényt intéztünk a nagym. m. klr. földművelésügyi miniszter úrhoz (200 A), (150 B) mintájú fészekodu és 80 drb etető díjrentes adományozásáért; amely kérvényünket az anyaegyesület pártolólag terjesztette fel a magas kormányhoz s ennek köszönhető, hogy a miniszter úr dec. 8-án engedélyezte a kért fészekoduk és etetők első részletét u. m. 100 fészekodut, 4 etetőt és 10 kg. madárkalácsot.

Neda Ávrám, *Vásárhelyi Sándor* és *Sajó György* hozzászólásai alapján választmány elhatározza, hogy járunk minden községének juttat 1—1 fészekodut, hogy a Madarak és Fák napján a tanulók szemeláttára kifüggesztessenek, amely aktus a romlatlan gyermeki lelkekben eltörölhetetlen emlékeket fog hagyni, míg a 4 etetőt a közs. előjárósággal egyetértve városunk belterületén fogja elhelyezni.

Az eszközök megérkeztek és azokat *Kunz Albert* pénztáros saját kocsiján volt szíves a vasútról beszállítani, amiért a választmány köszönetet szavazott.

Az állatvédelmi eszmék terjesztése érdekében a „Magyar Földrajzi Intézet” kiadásában megjelentek színes madárképes levelező-lapok, melyekből egyesületünk is kapott néhányat mintául; a választmány elhatározza, hogy az eszmét propagálni fogja a helybeli kereskedők közt. Nov. 11. és dec. 7-én hozattunk összesen 712 gyermeknaptárt, ebből 220 egyesületünk rendelése, melyeket a szegény tanulók közt ajándékkul kiosztottunk. Dec. 31-én küldött a központ 25 darab *Csörgy T.* „Utmutató a mesterséges fészekodvak alkalmazásához” című könyvet kiosztás céljából és 15 „Felhívást” — erre a választmány elhatározza, hogy az eszme legintenzívebb propagálása céljából a járás minden községébe küld egy-egy példányt, mint amely nélkülözhetetlen az állatvédelmi szempontból, valamint minden jegyzőségnek küld egy-egy „Felhívás”-t.

Választmány a jelentést helyeslő tudomásul veszi.

Pénztáros jelenti, hogy tagsági díjakból befolyt 410'81 kor. s ehhez hozzácsatolva a 14'94 kor. kamatot az összes bevételek kitesznek 425'75 kor. Ezzel szemben az összes kiadások kitesznek 289'01 koronát s így a tiszta vagyons 136'74 kor. Választmány pénztáros jelentését tudomásul veszi és megbízza *Neda Ávrám* és *Brodnyanszky János* urakat a számadások felülvizsgálásával, miről a közgyűlésnek írásbeli jelentést tegyenek. Pénztáros jelenti továbbá, hogy sokkal célravezetőbb volna, ha a tagsági díjakat havi „ircasso” iverekkel szedné be, mire választmány ily értelemben határoz s egyuttal megbízza pénztárost, hogy a számadások könnyebb nyilvántartása és áttekinthetőbbé tétele céljából havi 20 fillért szedjen be; de csak az évnek az első tíz hónapjában, míg nov. és dec.-ben szünetel a beszédés. Egyben megbízza, hogy a beszédőnek a beszédett összeg után szabályszerű nyugta ellenében 10% -ot juttasson.

A választmány a közgyűlés napját márc. 9-ére

tízi ki. A választmány időközben megüresedett II. al-elnöki állásra javaslatba hozza Brodnyánszky János urat és ügyésznek Vadász Béla dr. urat.

Az indítványok során Brodnyánszky János előadja, hogy szemtanuja volt egy szívetfacsaró botrányos állatkínzásnak: amely nem holmi eldugott kis műveletlen faluban, hanem — sajnos egy törvényhatósági joggal felruházott város piacán — Versecen történt. Kérésére az ottani rendőrség rá sem hederített. Elnök és titkár hozzászólása után választmány elhatározza, hogy ezen szegyenletes közállapotokat tudomására hozza a központnak s egyben kéri, hogy tegye meg az első lépéseket egy Versecen megalakítandó állatvédő-egyesület tárgyában.

Kajetán György szóba hozza a nyilvános botrányt okozó lókinzásokat, melyeket különösen a cigányok visznek véghez teljesen elcsigázott számalomra méltó lovaikkal, mire választmány elhatározza, hogy kérelemmel fordul Resicabánya nagyközség elöljáróságához, utasítsa rendőrségét az állatvédelmi kihágásoknak figyelemmel való kísérése és az állatkínzókkal szemben a törvény szigorának teljes alkalmazására. Elhatározták továbbá, hogy tagjaik számára külön állatvédelmi jelvényeket rendelnek, hogy munkájuk a hiv. közegeknél meg legyen könnyebbítve. Egyben elhatározzák, hogy a személyesellenségeskedéseknelejtveendő, tudomására hozzák a lakoságnak, hogy az egyesület útján tegye meg mindenkor az állatvédelmi kihágások feljelentéseit.

A soproni állatvédőegyesület február 28-án rendes helyiségében Kajaba Lajos elnökle alatt választmányi ülést tartott, amelyen nagyszámú tag jelent meg. A nagyobb nyilvánosságot érdeklő tárgyak közül megemlítjük a következőket. A tavasz folyamán a közutak mellé csinos kivitelű itatóvályuk helyeztetnek el, hogy azokból a nyári forróságtól eltikkadt ebek, esetleg más állatok is szomjukat olthassák. Az egyesület a m. k. ornithológiai központ által kiadott, hasznos madarainkat ábrázoló, igen sikerült képes levelezőlapokból összeállított falitáblákat készített, amelyeket a helybeli és azon községek iskoláiban, ahol tagcsoportok vannak, ingyen oszt szét, a többi iskolának pedig önköltségen enged át. Végül tagjait oly értelmű igazolvánnyal látja el, amelyek alapján azok állatkínzás esetén felléphetnek és a rendőri közegek közbelépését kieszközölhetik. Állást foglalt továbbá az egyesület a pinnyi vasúti állomással kapcsolatos rakodó fogyatkozásai miatt mellőzhetlen állatkínzások megelőzhetése érdekében. Az érdemes egyesület évi rendes közgyűlését március 27-én fogja megtartani.

A pozsonyi állatvédő egyesület március 3-án népes értekezletet tartott, melyen dr. Kováts Lajos egyesületi titkár előadást tartott a madárvédelem körüli időszak teendőkről és az egyesületnek a madárvédelmet támogató intézkedéseiről. Bemutatott egy állatvédőkút mintázata, melyet Kühmayer Robert ismert szobrász tervezett. A város múlt évben azt a határozatot hozta, hogy több erre alkalmas nyilvános helyen az egészségügy követelményeinek megfelelő nyilvános kutakat állíttat. Az állatvédő egyesület fennevezett buzgó titkára ez alkalomból azt indítványozta, hogy oly kutak állíttatná-

nak, melyek egyúttal madarak, lovak és kutyák itató-sára is alkalmasak. Ennek az indítványnak is köszönhető, hogy a nevezett szobrász egy ilyen kút mintázását tervezte, mely izléses alakjával és célszerű szerkezetével az értekezletben általános tetszést aratott. Az értekezlet a városi tanácsot megkéri, hogy egy új kutat alkalmas helyen állíttasson. Odescalchi Valéria hercegnő felpanaszolta, hogy a dunapart hiányos bürkolata következtében a lovak sok sanyargatásnak vannak kitéve. Az értekezlet megkéri a városi tanácsot, hogy a bajok orvoslása iránt intézkedjék. Mivel pedig általában sokadodik a lókinzások tekintetében emelt panasz, határozatba ment, hogy márc. 29-ére a lóvédelem tárgyában külön értekezlet hívassék egybe.

A Krassó-Szörény vármegyei Állatvédő Egyesület is egyike volt azoknak, melyeknek tagja legnagyobb részben az utóbbi évek mostoha viszonyainak következtében érdeklődésükben lankadtak, tagdíjaikkal hátralékban maradtak és kiléptek. Kiváló ügybarátunknak, Tafferer Béla ügyvezető alelnöknek akadályt nem ismerő fáradozása és buzditása lehetővé tette azt, hogy ebben a sok csapás által sújtott vármegyében az egyesület újra szervezkedett és tisztválasztó gyűlését legközelebb meg fogja tartani. Az OÁVE. a nevezett alelnöknek a nehéz viszonyok közt való munkáját teljes mértékben méltánolván, elismerését és köszönetét fejezte ki.

HIREK.

Állatvédő szentbeszédtek tartása érdekében a Berliner Tierschutz-Verein mintegy 16.701 protestárs lelkészhez körlevelet intézett, melyben fölkerlte őket, hogy Trinitas után való 4 vasárnapon évenként állatvédő irányzatú prédikációt tartsanak.

Hamburgi állatvédő egyesület legutóbbi üléséből az állatvédő menházak iránt érdeklődők kedvéért közöljük azt az adatot, hogy január hóban a hamburgi egyesület állatmenházába 185 állatot fogadtak be, 132-t kiírtottak, 5-öt ápolásba vettek. Érdekes még az ülésben hangoztatott az a panasz, hogy egy régi templom lerombolása alkalmából a téren annyi szög maradt eltakarítatlanul, hogy ebbe több ló belesántult. (287—1913.)

Az Északamerikai Egyesült Államokban tilos a lóverseny. Az „Anwalt der Tiere“ című folyóirat idézi a „New-Yorker Handelszeitung“ nov. 2-diki számának közlését, mely szerint a lóversenyeket törvény alapján szüntették meg és hogy legutóbb Indiana államban, melyben a törvény tilalmát respektálni nem akarták, a hatóság két század katonával oszlatta szét a lóversenyrendezőket és a közönséget, és a katonaság megszállotta a versenytér.

Állatkóroda New-Yorkban. Az állatok védelmére alakult női liga a Lafayette-Streeten mindenféle beteg állat befogadására és kezelésére alkalmas, orvosi laboratóriumokkal és műszerekkel felszerelt, a modern higiénának megfelelő háromemeletes kórodát épített.

A harmadik emeleten a kutyák, házinyulak és madarak lesznek elhelyezve, hová lift viszi fel őket. A pincében krematorium-féle van amaz állatok számára, melyeket nem sikerült megmenteni. (244—1913.)

A drezdai állatvédő egyesület legutóbb tartott ülésében az ügyvivő igazgató, Blohm őrnagy jelentette, hogy a múlt 1912-dik évben 1173 állatkínzási feljelentés történt. Ezek közül 120 volt névtelen és így figyelembe nem vétetett. A többi feljelentésnek mintegy fele hatósági tárgyalás anyagát képezte. (Ez adatokat azért közöljük, hogy rámutassunk arra, hogy az O. Á. V. E. a székesfővárosban és a vidéken egyaránt figyelembe veszi a névtelen feljelentéseket is, annál inkább, mert ezek jórésze nagyon is indokoltá teszi az eljárás megindítását. Szerk.) (275—1913.)

Madárvédelem Szászországban. A belügyminiszterium egy madárvédelmi országos bizottságot alakított, melynek székhelye Tharandt, illetőleg az ott fennálló régi híres erdészeti akadémia. A bizottság madárvédő telepet létesít, tanfolyamokat tart, melyeken egyszerre 20-an vehetnek részt. A bizottság szakférfiút alkalmaz, aki vidéken is előadásokat tart és szaktanácsokat ad. Ugyanígy vehető igénybe a „Vogelwart“ (madármeister?). A szakközeg igénybevételéért mindannyiszor 10 M., a Vogelwart igénybevételéért 4 M. fizetendő. Az útiköltségeket a bizottság fedezi.

A vak lovak metropolisa cím alatt a P. H.-ban egy jóérzésű felszólalás jelent meg február 9-dikén, mely a székesfőváros utcáin látható vak lovak nagy számát a szemellenzőknek tulajdonítja, az O. Á. V. E.-et is aposztrofálja és a szemellenzők használatának a rendőrség által való tilalmazását követeli. Részünkről teljes mértékben méltányoljuk a felszólalás helyességét és megjegyezzük, hogy az O. Á. V. E.-nek a helyi állatvédelmi állapotok javítása érdekében a székesfővároshoz még az 1911-dik évben benyújtott emlékirata a szemellenzők használatának korlátozására, illetőleg eltiltására is kiterjed. Ez az emlékirat még mindig elintézetlen és az O. Á. V. E. nem tehet egyebet, mint-hogy időről-időre szorgalmazza a tárgyalást és ne engedje, hogy az ügy feledékenység, vagy halogatás áldozatává legyen.

A kocsis és a gazda. A Berliner Allgemeine Zeitungban egy kocsis azt panasolja, hogy fogatának egyik lován egy ökölnyi daganat volt a szerszám alatt. A kocsis figyelmeztette gazdáját a bajra, aki erre azt válaszolta, hogy ha nem akar a lóval járni, kereshet másutt szolgálatot. A kocsis egyik útja közben egy csendőr figyelmét felhívta a ló bajára, aki szintén elszörnyűködött. Az indított eljárásnak az volt a vége, hogy a kocsist 3 márká 30 pfennig pénzbírságra ítélték. A levélíró kocsis kijelentette, hogy többé nem lesz állatvédő. (Igazság szerint a fogat gazdáját kellett volna elítélni.)

Élő ludak kopasztása tilos Angliában. A „The Daily Telegraph“ 1912. november 19-iki száma szerint Arthur Betts baromfikereskedőt (Welchen Norfolk) nov. 18-án az angol királyi állatvédő egyesület panaszára folytán élő ludak kopasztásáért 14 napi kényszer-

munkára ítélték. A vádlott védője azzal érvelt, hogy a kopasztás iparszerű és régen fennálló gyakorlat a vidéken. A bíróság elnöke a védelmet el nem fogadta, hanem ezenfelül a kereskedő két segédjét egyenként 120 korona pénzbírságra ítélte.

Kócsag és paradicsommadár tenyésztés. Párisi lapok hírei szerint egyesület alakult, mely a Societé d'acclimatisation nevű egyesülettel karöltve, megfelelő vidéken kócsag és paradicsommadár tenyésztéseket alapítana abból a célból, hogy a madarak fenyegető pusztulásának elejét vegyék, másfelől pedig azért, hogy a madarak tollai után állandó nagy keresletet kielégítsék és ebből lehet, hogy nagy hasznot húzzanak. (274—2913.) — A Kölnische Zeitung szerint a párisi tollkereskedők szindikátusa tekintélyes díjat tűzött ki annak számára, aki legelsőnek fogja magát egy kócsagtenyésztő telep tulajdonosaként igazolni.

SZEMLE.

Macskaadó. A német birodalom egynehány helyhatósági területén a macskák 3—5 márká erejéig megvannak adóztatva. E példát most követni kívánja München város is. Nemcsak az indokolja egyáltalán a macskaállomány s különösen a kóbor macskák állományának a megtizedelését, adókimetéssel és irtással, hogy nagy pusztítást visznek végbe a vérengző állatok a hasznos madarak világában, hanem az is indokoltá teszi, hogy ily rendszabály életbeléptetése esetén maguknak a macskáknak is javulna a helyzetük, mert a macskájáért áldozatot hozó tulajdonos több gondot fordítana arra, hogy állata igazán házivá legyen, ne kóboroljon, hasznos állatban kárt ne tegyen, a gazdátlan kóbor macskák, az igazán károsak pedig számban jelentékenyen megkevesbedve az irtás folytán, nem képeznének többé oly nagy kalamitást felidéző tényezőket.

Ahol különben macska-adót hoznak be, ott az adólajstromba felvett állatokat természetesen látható módon meg kell jelölni, hogy a gypmester hurokja vagy sörétje csak a gazdátlan, kóbor állatokat érhesse. Ugy mint az ebet, nyakravalóval, mellkantárral, nem igen lehet a macskát megjelölni, de bizonyára beválna az olyféle lábgyűrű, amilyent baromfik lábára alkalmaznak.

A macska „ügynek“ a rendezése-nálunk is u. n. égető kérdés, részint éppen a madárvédelem szempontjából, de a veszethez tekintetében is, mert közönségesen nem a házi, gazdás, hanem a gazdátlan kóbor macskák eshetnek bele harapás folytán a veszethezbe s terjeszthetik azt tovább.

M. K.

Állatvédőnap Finnországban. A „Helsingforski állatbarátok egyesületének“ kezdeményezésére 1910. év őszén, október 3-dik vasárnapján tartatott meg az első állatvédő nap, melynek lefolyásáról egy finn állatvédő folyóiratban megjelent elkésett tudósítás a következő adatokat említi. A helsingforszi püspök rendeletéből az ország valamennyi templomában szent beszédeket tartottak az embereknek az állatok iránt való kötelességéről. Délután és este társas összejöveteleket rendeztek,

melyeken elsősorban az állatvédelem tárgyából merített előadásokat tartottak. Az ország kormányzója engedélyt adott arra, hogy e napon az állatvédő egyesületek céljaira adományok gyűjtessenek. A gyűjtést iskolás gyermekek végezték nagy buzgósággal és perselyeikben 1750 márka gyűlt össze.

Mi nálunk egy ilyen országos adománygyűjtésre alig lehet gondolni. De nem tartjuk kizárt dolognak, hogy egyik-másik vidéki társaságunk, ha kellő rokonszenvet tud ébreszteni, képes volna saját körében hasonló eredményt elérni.

—yi—

Felfordult világ. E cím alatt a Stuttgartban megjelenő „Der Tierfreund“ (1912. 4. sz.) a következő kis közleményt hozza. Egy gondolkozásra indító kis jelenetnek voltam tanúja az utcán. Egy előkelően öltözött hölgygel találkoztam, karján egy ölebecskével és másik kezével egy pici leánykát vonszolt maga után, aki láthatóan kifáradtan alig bírta menni. „Mama kérem, vigyen egy keveset, oly nagyon el vagyok fáradva“ így szólt a kis leány panaszra. Erre a jó mama ezzel válaszolt: „Légy nyugodt kedves Elzácskám, ma téged nem vihetlek, mamának a „szegény Ami“-t kell vinni“. Mindenesetre nagyon dicsérendő objektivitás az állatvédő folyóirat részéről.

—yi—

Roosevelt mint állatíró. Nem vagyunk a túlzásig hajtott állatvédő érzelgősség hívei és így tartózkodunk sok olyan sportfélének tárgyalásától, melyeket az állatvédők nagy része rossz szemmel néz. Így tartózkodunk többek között attól is, hogy a vadászat férfias sportját állatvédő szempontból bíráljuk. De itt is vannak túlzások, melyek provokálják a kritikát. Ilyen ez a most divatos kivonulása a vadászoknak oly vidékekre, ahol az őstermészetet az ugynevezett civilizáció még alig érintette és ahol azért tömegesen kínálkozik az állatvilág, hogy azt a rekordvadászok tömegesen leöldöcsék. Roosevelt ismert vadásztűtjában valósággal állatömegeket púszított el, miről a következő számok tanuszkodnak: 4897 emlős (ezek között 1000 nagy vad), 4000 madár, 2000 hulló, 500 hal.

Assisi szent Ferenc prédikációja a madarakhoz. Történelmi adatokból ismeretes, hogy 700 esztendővel ezelőtt Assisi Ferenc az „Úr szolgája“, korának egyik kimagasló állatbarátja volt. Megragadott minden alkalmat, amely az állatok védelmére kínálkozott, tehát gyakorlatilag is űzte az állatvédelmet s hirdette azt szóban és írásban is.

Egyik, ú. n. „madárprédikációja“-nak szövege a következő:

„Testvéreim, madarak! Ti nagy hálára lehettek, lekötelve Isten iránt, hogy folytonosan és mindenütt dicsőretet zengtek nekik. Ő megadta nektek a képességet a szabad szárnyalásra, felruházott meleg, díszes köntőssel; mindig terített asztalt rendelt számotokra s magasztos éneklésre tett képessé benneteket. Az ő kegyelméből maradt fenn fajotok Noé bárkájában. Kihelyezett onnét a nagy természetbe. Ott nem kell vetnetek, aratnotok: az Isten táplál ott titeket. Adott nektek forrásokat, vizeket, hogy szomjaitokat olthassátok; adott nektek sziklákat, hegyeket, halmokat, búvó

helyeket, hogy ellenségeitől védekezhessetek; fákat, bokrokat, hogy biztonságban fészkelhessetek. Ne váljatok hát háládatlanok iránta: dicsérjétek, magasztaljátok a ti teremtőtöket és fenntartókat, a hatalmas alkotó Istent, mindenha és mindörökre!“

*

A legenda szerint a madarak a hozzájuk intezett prédikáció hatása alatt kiterjesztették szárnyaikat, nyakukat felemelték, szájukat kinyitották, fejüket meghajtották, jelezve ezzel, hogy a beszédet, a tanácsot megértették.

Szent Ferenc aztán kereszttetéssel megáldotta őket. Szárnya kelték erre a madarak és ékes énekeket zengve szétrepültek a világ minden tájára hirdetni a prédikáció igéit és dicsérni az Istent. Dr. Puricelli után M. K.

A berlini nyilvános kutak alacsonyán elhelyezett medencékkel vannak ellátva, melyeket az állatvédő egyesületek kezdeményezésére alkalmaztak azzal a céllal, hogy azok kutyáknak és madaraknak ivóvizet szolgáltatassanak. A berlini bérkocsisok testülete most beadvánnyal fordult a hatósághoz, melyben előadja, hogy kocsisaik minden tilalom ellenére ezekből a medencéből lovaikat itatják, melyek ezen az úton a többnyire szennyes vízből állandó ragályozásnak vannak kitéve, a bérkocsis testület kéri a medencék eltávolítását, melyek szerinte amúgy is céltalanok. (Nem ismerjük a kutak szerkezetét, de ha a kutyák és madarak számára állított vízmedencék nem bírnak állandó lefolyással, akkor a bérkocsis testület aggályai nem mondhatók indokolatlanoknak.)

Állatvédő egyesület Drezdában. Az Alter Tierschutzverein in Dresden menedékházat tart fenn, mely több irányban szolgálja az állatvédők érdekeit. A napilapokban időről-időre közzé tett hirdetés szerint az egyesület újszülött macskákat és kutyákat díj nélkül fájdalommentes ölésre elvállal. Ajánlkozik továbbá, hogy a súlyosan sérült állatokat szintén díj nélkül átveszi és elszállítja. Úgyszintén felhívja a közönséget az egyesület, hogy megvénült és rokkant állatjait, melyeket megöletni kíván, határozott napokon szállítsa a menedékházba.

Állatok világa.

Védelemért esdő méh. Börger nevű méhészt Bófalván méhészeti folyóiratokban a következő érdekes megfigyelést közli: Február hó közepén méhesét kereste fel, hogy annak állapotát megvizsgálja. Midőn vagy öt lépésre közeledett, az egyik kaptárból egy méh a mellére szállt. Nyomban a kaptárba tért vissza, de csakhamar ismét a méhészre szállt és ezt megegyeszer ismételte. A méhészt a kaptárba tekintett, hogy esetleg a méh viselkedésének okára akadjon. Egy egeret talált a kaptárban, mely éppen fészkének elkészítésével foglalatoskodott. Az egér a méhkasnak oldalát átrágtá és így jutott a kas belsejébe. Börger a méh viselkedéséből azt következteti, hogy az megismerte benne gondozóját és azért tőle várt segítséget.

Tyúkanya szeretete. Az elmúlt nyár végén két tyúkunk egymás mellett költött. Mindkettőnek egyszerre keltek ki csibéi, egyszerre hagyták el fészüküket és közösen vezették a csibéket. A szokatlan hűvös ősz miatt azonban a tyúkok nem tudták valamennyit kellőképpen a hideg ellen jól megvédeni, minek következtében egy részük egymásután elpusztult. A megmaradt néhány csibét azután a két tyúk felváltva vette védő szárnyai alá. Időközben a megnőtt csibék közül már egy-egy kiszorult a tyúkok alól, de legtöbbször egy gyenge csúpasztestű, amely visszamaradt a fejlődésben. Egy hideg téli napon az egyik tyúk egész nap nem jött enni, hanem folyton egy hely körül járkált és bánatos hangokat hallatott. Az okát kutatva, észrevettük, hogy a mindig kiszorult csúpasztestű csibe megfagyott és a tyúk mellett járkál és siratja azt. A tyúknak oly nagy volt a bánata, hogy még az éhségét is elnyomta. A csibének eltakarítása után, a tyúk még néhány napig azon hely környékén tartózkodott, ahol a megfagyott csibe azelőtt feküdt és bánkódott utána. — Döbör, u. p. Rábaszentmárton (Vas-m.) Bambach Ferenc, tanító.

TARTALOM: † Gróf Andrássy Dénes. — A fenyves rigó. — Állatvédelem a német katonai lovakra vonatkozó szabályzatban. — Egyesületi és szövetségi hírek: Az O. Á. V. E. köréből: Állatkinzások megtorlása. — Madárüldözés Munkácson. — Állatkinzás Pécsen. — Szekesfővárosi hidak felszórása. — Rókanak mérgezéssel való üldözése. — A vidéki egyesületek tagdíjainak beszedése. — Új tagok. — Ajándékok. — Az Országos Ifjúsági Madárvédő Ligába belépés. — A szövetséges egyesületek köréből: A „Szeged és vidéke állatvédő egyesület”. — „Resica és Vidéke Állatvédő Egyesület”. — A soproni állatvédő egyesület. — A pozsonyi állatvédő egyesület. — A Krassó-Szörény vármegyei Állatvédő Egyesület. — *Hirek:* Állatvédő szentbeszéd tartása érdekeiben. — Hamburgi állatvédő egyesület. — Az Északamerikai Egyesült-Államokban tilos a lóverseny. — Állatkoroda New-Yorkban. — A drezdai állatvédő egyesület. — Madárvédelem Szászországban. — A vak lovak metropolisza. — A kocsis és a gazda. — Elő ludak kopaszítása tilos Angliában. — Kócsag és paradicsommadár tenyésztés. — *Szemle:* Macskaadó. — Állatvédőnap Finnországban. — Felfordult világ. — Roosevelt mint állatírtó. — Assisi szent Ferenc prédikációja a madarakhoz. — A berlini nyilvános kutak. — Állatvédő egyesület Drezdában. — *Állatok világa:* Védelemért esdő méh. — Tyúkanya szeretete. — *Gyermekeknek:* Különös „lovaglás”.

Szerkesztő FODOR ÁRPÁD, áll. főgimn. tanár,
az O. Á. V. E. h. főtítkára, felelős szerkesztő.

GYERMEKNEK.

Különös „lovaglás”.

Nézzétek csak: marhán „lovagol” egy ember! Micsoda egy marha, micsoda egy ember! Tréfás bácsi lehet, mosolyog a képe, ókula van téve mind a két szemére. Valami táskája s esernyője is vagyon s a marha nyergében délcegen ül nagyon. Még messzelátó is van a bal kezében s láncon vezeti a marhát igen szépen. Vajjon mi lehet ott, abba a táskába? Alighanem az ő fotó-masínája. Fényképész kell legyen s a világot járja, hogy az állatokat lefotografálja. Amint körülnézett ott az állatkertben, lefotografálták őt magát is szépen. Hát ugyan az állat, ez a púpos hátú, minő fajzat lehet? Talán bizony zebu. Úgy van, zebu bíz az, púpos hátú marha, mutatja a körme, mutatja a szarva. Messze-távol földön éli a világát. Tejet, húst ad ez is s húzza az igáját.

—ly—

Az Országos Állatvédő Egyesület helyiségében

(Budapest IX., Ernő-utca 11—13) kaphatók:

Dr. KUKULJEVIC JÓZSEF. Magyarország madárvédelmének története, fejlődése és jelenlegi állapota. Ára 1 kor.

MÁDAY IZIDOR. Az Országos Állatvédő Egyesület huszonöt évi működése és az állatvédelmi törekvések Magyarországon. Ára 1 kor.

Ugyanaz, német nyelven. Ára 1 kor.

MÁDAY-CHERNEL. Madárvédelmi törekvések Magyarországon. Ára 3 kor.

Ugyanaz, német nyelven, 2 kor. 40 fill.

MONOSTORI KÁROLY. Lógondozás. Ára 60 fill.

K. NAGY SÁNDOR. Az ember és a kutya. Védekezés a veszettség ellen. 3-ik kiadás. Ára 1 kor.

K. NAGY SÁNDOR. Ne bántsd az állatot! Az állatvédő törvények példákban. 80 képpel. Ára 3 kor.

K. NAGY SÁNDOR. Állatvédők törvénykönyve. Az állatvédelemre vonatkozó összes törvények és rendeletek gyűjteménye. 4-ik bővített kiadás. Ára 2 kor.

SZ. NAGY SÁNDOR. A latorcavölgyi pap. Széchy Gyula rajzaival. Ára kötve 2 korona helyett 1 kor.

BENEDEK ELEK, TURI M. ISTVÁN, PÓSA LAJOS, FÖLDES GÉZA. Elbeszélések az állatvilág köréből. Széchy Gyula rajzaival. Ára kötve 2 kor. helyett 1 kor.

B. BÜTTNER LINA. Szabadság földön, égen! Elbeszélés az ifjúság számára. Széchy Gyula rajzaival. Ára kötve 3 kor. helyett 2 kor.

CHERNEL ISTVÁN. Az okszerű madárvédelem eszközei. Ára 30 fill.

ÁLLATVÉDELEM

Az Országos Állatvédő Egyesület tagjai és a Magyarországi Állatvédő Egyesületek Szövetségébe tartozó egyesületek tagjai külön előfizetés nélkül, tagdíjuk fejében kapják

AZ „ORSZÁGOS ÁLLATVÉDŐ EGYESÜLET“ ÉS A „MAGYARORSZÁGI
≡ ÁLLATVÉDŐ EGYESÜLETEK SZÖVETSÉGÉ“-NEK KÖZLÖNYE ≡
BUDAPEST IX., ERNŐ-UTCA 11–13. Telefon: József 6–70

Ezen lap közleményeinek utánnyomását nemcsak szívesen megengedjük, hanem tisztelettel kérjük is
Megjelenik egyszer havonként
Előfizetési ára 1 évre 2 korona

Gróf Andrássy Dénes és az Országos Állatvédő Egyesület.

Midőn folyóiratunk márciusi számában gróf Andrássy Dénes és az ő és korábban elhunyt felesége ritka nemesszivűségéről és az egyesület irányában gyakorolt nagylelkűségéről megemlékeztünk, csak kegyetlünknek kívántunk hálatelt szavakban kifejezést adni.

Most említést tehetünk arról is, hogy az előkelő gondolkodású és valódi emberszeretettel egész társadalmunkat szeretettel felkaroló férfi végrendeletében méltányolta egyesületünk népmelvelő, kulturális jelentőségét és azt azon egyesületek és intézetek sorába ígatta, melyeket jótékony hagyományában részesített.

Egyesületünk e végrendeletben nem csak, hogy az ország kulturális életében első helyen álló intézetek és egyesületek sorában jelent meg, hanem azokkal egyenlő mértékben részesült a nemesszivű hagyományozó gondoskodásában.

Ez idő szerint még az egyesületünknek jutott hagyomány értéke ismeretlen, mivel a végrendelet csakis a részesedés arányát állapítja meg. De bennünket ezuttal nem a hagyomány anyagi értéke foglalkoztat, hanem az a nagy erkölcsi siker, mely annak az igazságnak elismerésében rejlik, hogy egyesületünk, mely évek óta céltudatos és következetes missziót végez a népmelvelés és a közgazdaság terén, kulturális intézményeink első sorában foglalhat helyet.

A végrendelet 1912. március 9-én Planeggenben, Bajorországban kelt és Markó János közjegyzőhelyetnél Rozsnyón tétetett le. A végrendelet f. évi március hó 8-án a rozsnyói járásbírósnál kihirdették és az összes érdekelteknek megküldték.

A végrendeletből kiemeljük a következőket.

A végrendeletkező a hitbizományt nem illető összes ingó és ingatlan vagyont a hagyaték tömegeként rendelte összesíteni és az összes értékhez viszonyított huszados arányrészekben az örökösöknek (illetőleg hagyományosoknak) a nevük után kiírt részesedéssel kívánja kiosztani.

„IV. 7. Végre fentiek szerint összesített hagyatékai javaimnak három huszadrésze az itt felsorolt tíz rendbeli jótékonyintézetnek lesz egymás között egyenlő részesedéssel — mindenkor nevemet viselő örökösöknek mint hagyomány kiadandó, nevezetesen:

a) Vakokat gyámolító országos egyesületnek, Budapesten.

b) Budapesti mentőegyesületnek, Budapesten.

c) Budapesti rabsegélyzőegyesületnek, Budapesten.

d) Természettudományi társulatnak, Budapesten.

e) Országos állatvédőegyesületnek, Budapesten.

f) Hirlapírók nyugdíjintézetének, Budapesten.

g) Rozsnyón, az általános jótékonyági nőegyesületnek.

h) Rimaszombatban, az általános jótékonyági nőegyesületnek.

i) S.-A.-Ujhelyen az általános jótékonyági nőegyesületnek.

k) Kassán, az általános jótékonyági nőegyesületnek, vagyis a)–k) alatt felsoroltaknak jár összesen $\frac{3}{20}$ rész.”

„VI. Kivánom még, hogy a IV. pont 3, 4, 5, 6, 7. tételei alatt felsorolt hagyományok nevemet viselendő alapítványként tekintessenek, azok kötvényezett állampapírba fektetve csonkítatlanul megőriztessenek, s így a meghatározott célokra mindenkor csupán az alapítványnak kamatjövédelme lesz felhasználható.”

„VII. Ezen végrendeletem végrehajtására: Sulyovszky Istvánt uradalmaimnak kormányzóját kérem fel azzal, hogy kedves hugaimmal szemben mindenkor tanúsítói meleg rokonszenvem és a közjóra irányuló általa jól ismert intencióim értelmében utolsó akaratom érvényesülését eréllyel foganosítsa.”

„Ezzel zárom végrendeletemet . . . azon óhajjal: Vajha áldás fakadna szeretett rokonaimnak és közjónak javára jószívvel tett rendelkezéseim nyomán messze jövendőben is. Isten velünk!”

Arra nézve, hogy e végrendelet révén mikor és minő értékű hagyományhoz jut az egyesület, ezidő szerint még nem lehet tájékozást szerezni, sőt oly hírek is kerültek forgalomba, melyek szerint a végrendeletkező nemes intencióinak érvényesülése akadályokba ütköznék. Ezek fejtegetése azonban ezidő szerint nem képezi feladatunkat. Mi ezuttal csak a legbensőbb és legmelegebb hála érzetével óhajtunk megemlékezni Andrássy Dénes grófnak végrendeletében kifejezésre jutott nemes gondolkodásáról, állatvédő egyesületünk és az általa képviselt ügy iránt való rokonszenvéről, mellyel egyesületünket és ügyünk jelentőségét egy megbecsülhetlen értékű erkölcsi elismeréshez juttatta.